

академическое признание осуществляют образовательные учреждения, а профессиональное – специализированные организации или государственные органы.

Обсуждаемая проблема является актуальной для всех стран СНГ, в России она стоит особенно остро из-за масштабов вовлеченных в эти процессы лиц, но поиск взаимосогласованных решений должен быть задачей всех заинтересованных государств, чтобы граждане СНГ могли свободно учиться в любой стране, как это и было каких-то семьнадцать лет назад.

Г. М. Ковальова,
Ganna-Koval@ya.ru,

Донбаська державна машинобудівна академія, м. Краматорськ

ДО ПИТАННЯ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Стратегічні напрями модернізації освіти і науки, значущість цих сфер у суспільному розвитку країни визначаються об'єктивними тенденціями загальносвітового розвитку і тісно пов'язаними внутрішньодержавними процесами.

Проблема реформування системи вищої освіти та підвищення якості професійної підготовки фахівців в Україні є однією з важливих проблем, вирішення яких можливе лише за умови приведення освіти у відповідність з новими соціально-економічними вимогами ринкової економіки та міжнародними стандартами.

Перехід людства від індустріального виробництва до науково-інформаційних технологій, а потім і формування суспільства високого інтелекту висуває науку як найбільш пріоритетну сферу, що продукує нові знання та освіту, долучає до цих знань суспільство в цілому і кожну особу зокрема. Саме від рівня інтелектуального розвитку майбутнього фахівця більшою мірою залежатиме успіх будь-якої виробничої діяльності. Тому одним із найважливіших пріоритетів розвитку вищої освіти України має бути орієнтація вищого навчального закладу на кінцевий результат: формування знань, умінь та навичок випускників вищого навчального закладу, вміння практичного їх застосування відповідно до нагальних потреб сучасного ринку праці.

У зв'язку з цим першою стратегічною метою у розвитку освіти і науки є утвердження в суспільстві розуміння абсолютної пріоритетності цих сфер та фактичне її забезпечення.

Другою стратегічною метою є модернізація освітянської діяльності задля того, щоб готувати людину, здатну до ефективної життєдіяльності у ХХІ столітті.

Досягнення цієї мети передбачає вирішення таких завдань: суттєво скоригувати спрямованість освітнього процесу; модернізувати освіту; перевести матеріально-технічну базу навчального процесу на сучасний рівень; здійснити мовний прорив в освіті.

Глобалізація світу, його інформаційна багатоманітність обумовлюють включення людини у складнішу і масштабнішу систему взаємовідносин, що суттєво ускладнює її життєву поведінку. Тому освіта повинна готувати розвинену, самостійну, самодостатню особистість, яка б керувалась у житті власними переконаннями і свідомим самоаналізом. Ось чому відбувається перехід до педагогіки толерантності, де б навчання і виховання здійснювалося з урахуванням природних здібностей і психологічних особливостей кожної особистості. Адже без формування самодостатньої особистості неможливе стабільне демократичне суспільство, ефективна ринкова економіка, яка вимагає дієвого, активного, відповідального громадянина.

Л.Б.Прокоф'єва

Одеський національний університет, м. Одеса

ШЛЯХИ ІНТЕГРАЦІЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКУ СИСТЕМУ ОСВІТИ

Реформи університетської освіти вже розпочаті, але вони є поверховими та не скоординованими, не вирішують суттєвих проблем, таких як зниження якості освіти, розрив інформаційних зв'язків, різка девальвація статусу викладацької та наукової діяльності, невідповідний принцип фінансування освіти, відсталість матеріально-технічної бази вищої школи, існування навчальних закладів різних форм власності та ін.

Найбільш дієвим засобом реформування української вищої школи на сьогодні виступає модернізація освіти європейському зразку, яким є Болонський процес. Відтак, Україна чітко визнавши орієнтири на входження в освітній та науковий простір Європи, має здійснювати модернізацію освітньої діяльності у контексті європейських вимог, працювати над практичними приєднанням до Болонського процесу.